

Arrest

nr. 108 266 van 14 augustus 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn, op 2 augustus 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2013.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 augustus 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 augustus 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken G. de MOFFARTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DEVENIJN, loco advocaat S. COOLEMAN en van attaché C. MISSEGHERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Nigeriaanse nationaliteit te bezitten, een etnische Yoruba te zijn en afkomstig te zijn uit Lagos. U bent christen.

U groeide op bij uw oma langs vaderszijde. In 2003 leerde u Ibrahim Saliou kennen. Jullie gingen een relatie aan. Een jaar later vernam u dat hij lid was van de Eiyé cultus. Hij nam u mee naar bijeenkomsten (geboortefeesten, trouwfeesten, ...) van de leden van de cultus. In 2005 onderging u een ritueel waardoor u opgenomen werd in de Eiyé cultus. Eind 2005/begin 2006 werd een goede vriend van uw vriend Ibrahim, die ook lid was van de Eiyé cultus, vermoord naar aanleiding van een discussie die

hij had met leden van de cultus. Naar aanleiding daarvan begon u zich vragen te stellen en uw vriend ertoe te bewegen om te breken met de Eiyé cultus. In 2007, nadat u bevalen was van uw dochter, liet uw vriend de leden van de cultus weten dat u liever zou hebben dat hij uit de cultus zou stappen en dat u niet langer wilde deelnemen aan evenementen van de cultus. Omdat uw vriend wist dat de sekte verlaten gelijk stond met vermoord worden, kon hij niet zomaar opstappen. Op 27 september 2009 werd uw vriend ter gelegenheid van een vergadering van de Eiyé cultus vermoord. U hoorde dit van Medu, een andere lid van de cultus. Klaarblijkelijk gebeurde dit omdat uw vriend had gezegd dat u niet langer tot de cultus wilde behoren. Toen u hoorde over de moord, verborg u zich bij een vriendin in Ogun State. Na 6 maanden ondergedoken te hebben geleefd, keerde u terug naar Lagos. 3 à 4 maanden na uw terugkeer, kreeg u een brief van de Eiyé cultus, waarin stond dat u nergens nog veilig zou zijn. U verbleef vanaf dan op verschillende plaatsen bij vrienden in Lagos. U besloot uw dochter voor adoptie af te staan, omdat u door uw ondergedoken manier van leven niet voor haar kon zorgen. U ontmoette BJ, een man die u tegen betaling van 100.000 Niara hielp om een Nigeriaans paspoort en een visum voor Italië te verkrijgen. Hij kende immers mensen in Italië die u zouden kunnen helpen. U kocht zelf een ticket van Air France en vertrok op 9 maart 2011 richting Parijs, waar u de volgende dag aankwam. Daar werd u opgewacht door Adigun, een man die door BJ was gestuurd op u op te halen en naar Italië te brengen. U nam met Adigun de trein en na aankomst van de trein rustten jullie wat en aten jullie iets. Adigun vertrok daarop en u zag hem niet terug. U liet een voorbijganger een briefje met een adres in Italië zien, maar er werd u gezegd dat u zich niet in Italië, maar in België bevond. U kreeg aanvankelijk onderdak van een meisje en later leerde u Maurice Van Putte kennen. U startte met hem een procedure voor wettelijke samenwoning, maar dit werd geweigerd. Er waren veel spanningen tussen u en Maurice. U werd tenslotte op 13 april 2013 in Antwerpen gecontroleerd door de politie en overgebracht naar een gesloten centrum omdat u niet beschikte over de nodige verblijfsdocumenten. Op 13 juni 2013, een dag voor uw voorziene repatriëring naar Nigeria, diende u een asielaanvraag in (zie administratief verslag vreemdelingencontrole en bijlage 39bis).

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst kan worden opgemerkt dat de ernst van de door u aangehaalde vrees voor vervolging of van het risico op het lijden van ernstige schade kan worden gerelativeerd in het licht van het laattijdig indienen van uw asielaanvraag.

U verklaarde op 10 maart 2011 in België te zijn aangekomen (gehoor DVZ dd. 21 juni 2013, p. 8). Op de vraag waarom u toen geen asiel vroeg, antwoordde u dat u niets wist over asiel; dat u na een tijdje vernam dat het bestond, maar dat u bang was om gerepatriëerd te worden omdat mensen u zeiden dat dat risico bestond wanneer u asiel zou vragen (gehoor CGVS, p. 7). Het overtuigt volstrekt niet dat – indien u werkelijk een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Nigeria – u zou hebben nagelaten om asiel te vragen omdat u mogelijks kon worden gerepatriëerd, vermits de keuze voor een illegaal verblijf toch een groter risico inhield op repatriëring. Nadien beweerde u nog dat Maurice (de Belg die u hier ontmoette) u zei dat u geen asiel moest vragen (gehoor CGVS, p. 16). Niettemin blijkt uit uw relaas dat u de nodige zelfstandigheid aan de dag legde om de beslissing te nemen uw kind te laten adopteren (gehoor CGVS, p. 4-5 en 15); om bij verschillende vrienden onderdak te zoeken en te krijgen, ook in een andere deelstaat dan de uwe (gehoor CGVS, p. 15); om hulp te zoeken voor de organisatie van uw reis naar Europa (gehoor CGVS p. 6) en om alleen naar Europa te reizen (gehoor CGVS, p. 7). Men zou dan toch mogen verwachten dat u in staat bent zelf te kunnen beslissen welke verblijfsprocedure u kiest om uw verblijf in België te regulariseren, te meer omdat u hiertoe ruimschoots de tijd had, vermits u al sinds maart 2011 in België verblijft en wel een procedure tot wettelijke samenwoning blijkt te hebben opgestart (gehoor CGVS, p. 8).

Daarnaast kan ook worden opgemerkt dat u op 13 april 2013 in Antwerpen werd gecontroleerd en werd overgebracht naar een gesloten centrum omwille van illegaal verblijf in België. Pas 2 maanden later, op 13 juni 2013, een dag voor uw voorziene repatriëring naar Nigeria, diende u een asielaanvraag in (zie administratief verslag vreemdelingencontrole en bijlage 39bis). Deze vaststelling wijst erop dat u de asielprocedure misbruikt om repatriëring te vermijden en laat ook toe om uw nood aan internationale bescherming in vraag te stellen.

Dit alles laat toe om bij voorbaat de ernst van de door u beweerde 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade' en bijgevolg ook uw beweerde nood aan internationale bescherming te betwijfelen.

Daarnaast legde u vage en weinig overtuigende verklaringen af over (de problemen die u en uw vriend Ibrahim zouden hebben gehad met leden van) de Eiyé cultus.

U stelde dat Ibrahim lid was van de Eiyé cultus nog voor u hem leerde kennen, maar u stelde niet te weten waarom hij lid werd van de Eiyé cultus (gehoor CGVS, p. 11). Gevraagd naar zijn taken binnen de cultus, antwoordde u dat hij jongeren zocht voor de cultus en hen instructies gaf. Op de vraag of hij ook instructies gaf voor moord – omdat u eerder had verklaard dat de leden van de Eiyé cultus moordenaars zijn (gehoor CGVS, p. 9) - antwoordde u dat u het niet weet (gehoor CGVS, p. 11). U bleek ook niet te weten of Ibrahim zelf mensen vermoordde (gehoor CGVS, p. 11).

U verklaarde verder dat u begon te beseffen dat de Eiyé cultus slechte dingen deed toen eind 2005-begin 2006 een vriend van uw vriend door de Eiyé vermoord werd (gehoor CGVS, p. 12-13). Toen u gevraagd werd wie deze vriend was, bleef u echter het antwoord schuldig, wat vreemd is omdat u zei dat het een goede vriend van uw vriend betrof (gehoor CGVS, p. 13).

Verder stelde u dat een lid van de cultus u vertelde over hoe uw vriend met een revolver werd vermoord, maar u kon vreemd genoeg niet preciseren wie uw vriend vermoordde (gehoor CGVS, p. 14), noch waar hij werd vermoord (gehoor CGVS, p. 14). Indien een lid van de cultus u werkelijk zou verteld hebben over de moord op uw vriend, zou men toch verwachten dat de eerste vraag die u hierover zou stellen deze zou zijn naar de naam van de dader.

Verder beweerde u dat u na de dood van uw vriend gedurende 6 maanden onderdook in Ogun State, maar niettemin na 6 maanden terugkeerde naar Lagos, dat u voordien verlaten had omwille van de aanwezigheid van leden van de Eiyé cultus, 'omdat u het beu was om binnen te zitten in Ogun State' (gehoor CGVS p. 15-16). Van iemand die werkelijk een vrees heeft om door leden van de Eiyé cultus te worden omgebracht, zoals u zegt (vragenlijst CGVS, dd. 21 juni 2013 pt. 5), zou men toch verwachten dat zij niet meer zou terugkeren naar de plaats waar het risico bestond dat de leden van de cultus haar zouden zoeken en ombrengen, te meer omdat u verklaarde dat ze u in Ogun State klaarblijkelijk niet waren komen zoeken (gehoor CGVS, p. 15). Uw verantwoording 'dat u het beu was om binnen te zitten', verantwoordt nog niet dat u meteen zou zijn teruggekeerd naar Lagos, zijnde de plaats waar zich precies de problemen met de Eiyé cultus hadden voorgedaan.

U verklaarde verder dat u een brief ontving van de Eiyé cultus waarin u werd bedreigd (gehoor CGVS, p. 15). Het is echter niet aannemelijk dat leden van de Eiyé cultus u een dergelijke brief zouden sturen en u zodoende zouden waarschuwen en de gelegenheid zouden geven om onder te duiken, indien het werkelijk hun intentie was om u om te brengen.

Daarnaast is het ook merkwaardig dat u verklaarde noch naar aanleiding van de moord op uw vriend, noch naar aanleiding van de dreigbrief die u kreeg van de Eiyé cultus, beroep te hebben gedaan op te politie (gehoor CGVS, p. 14 en 15). U stelde de brief te hebben kapotgescheurd (gehoor CGVS, p. 15), wat verbazing wekt, vermits dit een materieel bewijs vormde voor de bedreigingen, dat u desgevallend nog had kunnen gebruiken om uw aangifte bij de politie kracht bij te zetten. Uw verantwoording om geen beroep te doen op de politie, met name dat er politieagenten zijn die lid zijn van de cultus (gehoor CGVS, p. 14 en 15), kan niet ernstig worden genomen, omdat de hypothese dat sommige politieagenten lid zijn van de cultus u er toch niet van moest weerhouden om bij de politie minstens aangifte te doen van de moord op uw vriend en van de aan u gerichte dreigbrief van de Eiyé cultus. Te meer omdat uit informatie waarover het CGVS beschikt blijkt dat de politie wel degelijk optrad en optreedt tegen leden van de Eiyé confraternity en ook tegen leden van ander cultussen en tegen rituele moorden en mensenoffers in het algemeen (zie informatie in het administratief dossier). Wanneer u gevraagd werd of de politie niet optreedt tegen leden van de Eiyé cultus, verklaarde u merkwaardig genoeg het niet te weten (gehoor CGVS ,p. 16). Het is niet overtuigend dat u – als vriendin van een lid van de Eiyé cultus en als beweerde geïnitieerde in de Eiyé cultus – volstrekt niet zou weten of de politie al zou zijn opgetreden tegen leden van de Eiyé-cultus, vermits dit u en uw vriend toch aanbelangde.

Uit al het voorgaande blijkt dat u bezwaarlijk kan stellen dat u uw land van oorsprong omwille van een 'vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade'

heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een dergelijke vrees of een dergelijk risico zou lopen.

Uit het administratief dossier blijkt dat u in het bezit was van een Nigeriaans paspoort (nr. A02629046), afgeleverd op 6 januari 2011, met daarin een visum voor Italië. U verklaarde het paspoort te zijn verloren (gehoor CGVS, p. 6). Daarnaast bevinden zich in het administratief dossier nog een 'Sworn Declaration of Spinsterhood', een 'Sworn Declaration of Age', een 'Age Decree Attestation', een 'Certificate of Spinsterhood' en een 'Certificate of Nationality', afgeleverd door de Nigeriaanse ambassade te Brussel op 28 juli 2011. Deze documenten bewijzen uw identiteit en nationaliteit, die hier niet wordt betwist.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen (hierna Wet van 29 juli 1991), van artikel 48/2 en 48/3, 52 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en de rechten van de verdediging, van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchteling en van artikel 2 en 3 van het EVRM.

De verzoekende partij vervolgt: "Dat het element "gegronde vrees voor vervolging" in voormelde definitie inhoudt dat er een aannemelijk risico op vervolging wegens één van de in Conventie van Genève vermeld redenen bestaat.

Dat er essentieel dient te worden waargenomen dat verzoekster tijdens haar verhoor aan de commissaris-generaal een omstandig relaas gegeven heeft omtrent hetgeen gebeurd is. Verzoekster heeft derhalve voldaan aan de bewijslast.

Dat het relaas van de betrokkene consistent en coherent is zodat haar ten onrechte de asielsstatus wordt geweigerd.

Dat de bestreden beslissing derhalve niet expliciet noch impliciet vaststelt dat de door de betrokken vreemdeling gegeven aanwijzingen van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève niet ernstig zijn. Dat de bestreden beslissing aldus niet afdoende gemotiveerd is.

Dat verweerder derhalve een beoordelingsfout maakte en de bestreden beslissing, genomen ten aanzien van verzoekster, niet afdoende motiveerde en de Vluchtelingenconventie schendt.

Er wordt immers weinig geloof gehecht aan de verklaring van verzoekster, omdat zij laattijdig haar asielaanvraag indiende. Dit is niet ernstig.

Verzoekster is nooit op de hoogte geweest van het bestaan van onderhavige procedure. Op het ogenblik dat zij over de asielprocedure werd ingelicht, woonde zij samen met de heer Maurice Van Putte, met wie zij een aanvraag gezinshereniging had ingediend.

Nadat de relatie met de heer Van Putte verbroken werd, diende zij op aanraden van haar raadsman twee maal een regularisatieaanvraag in op basis van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster werd nooit afdoende geïnformeerd over deze procedure. Zij verkeerde in de veronderstelling dat ze best 'low profile' bleef, en uit het zicht van de politie, ten einde een repatriëring naar Nigeria te vermijden.

Verder wordt verzoekster afgerekend op het feit dat zij in Nigeria relatief zelfstandig te werk ging, en op zelfstandige basis beslissingen kon nemen, waar zij dat in België niet meer deed.

Het is noga! logisch dat verzoekster in een vreemd land, waar zij de taal niet spreekt, c wetten niet kent en de gebruiken nog niet heeft aangeleerd, zich gedraagt naar wat andere haar vertellen.

Het hoeft geen betoog dat er een duidelijk verschil merkbaar is in het gedrag vé verzoekster in Nigeria, en hier in België.

In Nigeria moest verzoekster vluchten voor haar leven. Op dat ogenblik neemt me inderdaad zelfstandige beslissingen, die tot grote gevolgen kunnen leiden. Zo stond zij ha. dochter after adoptie en vluchtte zij naar een voor haar onbekende bestemming.

Eens aangekomen in België probeerde zij zo weinig mog lijk op te vallen, uit schrik binnen de kortste keren naar Nigeria teruggestuurd te worden, of erger, door de Eiye sekte opgespoord te worden.

Het was dan ook de keuze van haar vriend, Maurice Van Putte, en diens raadsman, de verblijfsregularisatie aan te vragen op basis van gezinshereniging, eerder dan es asielaanvraag in te dienen.

Ook het feit dat verzoekster haar asielaanvraag pas indiende na geruime tijd verbleven hebben in het gesloten centrum te Brugge, kadert binnen voorgaande argumente Verzoekster is al die tijd afgegaan op wat anderen haar vertelden, en had schrik om een aanvraag in te dienen.

Verweerder wordt dan ook aangemaand zich niet langer vast te pinnen op de zogenaamde laattijdigheid van de aanvraag, gezien hier een eenvoudige verklaring voor bestaat. De helft van de motivering van verweerder om eiseres geen vluchtelingenstatus te verlenen, werd hierop gebaseerd.

Zodoende werd grotendeels voorbijgegaan aan het relaas van verzoekster en de werkelijke reden waarom zij uit Nigeria diende te vluchten.

Dat het Commissariaat-generaal hierdoor artikelen 48/2 en 48/3 van de Wet van december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen, zoals gewijzigd bij wet van 15 september 2006, schendt.

Dat het Commissariaat-Generaal haar negatieve beslissing gebaseerd lijkt te hebben op het feit dat verzoekster niet kan hard maken dat haar leven bedreigd werd, en dat zij onmogelijk kan terugkeren naar Nigeria.

Dat verzoekster geen details vertelt over het reilen en zeilen van de Eiye confraternity ma verweerder niet verbazen. Eerst en vooral zijn leden van de Eiye zodanig opgeleid e geïndoctrineerd dat zij geen geheimen zullen prijsgeven. Dit brengt immers hun leven in gevaar. Details zijn dan ook niet geweten, tenzij door leden die al zeer lang tot de cultus behoren.

Bijvoorbeeld: de grote leider kan je pas leren nadat je je jarenlang tot de groep behoort. O haar leeftijd kan verzoekster de grote leider nog niet kennen.

Voorts is het niet abnormaal dat verzoekster niet weet hoe haar vriend bij de sekte geraak is, gezien hij al lid was op het moment dat zij hem leerde kennen.

Ook de vergaderingen van de Eiye waren geheim. Verzoekster was daar nooit bij. Het lokaa waar deze bijeenkomsten plaatsvonden heeft zij nog nooit gezien.

Wel werd zij als vriendin van haar vriend uitgenodigd op huwelijksfeesten, geboortefeesten enz. van leden van de Eiye. Dit betekent nog niet dat zij zelf lid was van de sekte, zoals haai vriend dat was. Men wordt immers stilaan binnengeleid binnen de sekte, en altijd dooi iemand anders.

Verzoekster is echter niet dom. Aan de hand van begroetingen kon zij opmaken wie lid was; van de sekte en wie niet. En zo begreep zij op een dag ook dat een vriend van haar vriend vermoord werd door leden van de Eiye. Het begon haar te dagen dat de activiteiten van deze sekte niet zuiver waren, en dat ook haar vriend de cultus beter zou verlaten. Op dat ogenblik was verzoekster immers zwanger van hun dochter.

Haar vriend had hier begrip voor en liet de andere leden weten hoe verzoekster erover dacht. Dit heeft hem uiteindelijk zijn leven gekost.

Nadat verzoekster gedurende 6 maanden ondergedoken was, keerde zij terug naar Lagos, maar op deze beslissing kwam zij snel terug nadat ze een dreigbrief mocht ontvangen. Het was duidelijk dat deze brief afkomstig was van de Eiye cultus, en dat zij haar dood wouden.

Verzoekster heeft niet meer getwijfeld, en met hulp van iemand die haar de nodige documenten kon bezorgen, vertrok zij richting Parijs om uiteindelijk naar Italië te reizen. In Italië is zij uiteindelijk nooit geraakt.

Tot slot verwijt verweerder verzoekster dat zij geen klacht heeft ingediend bij de politie en daartoe de dreigbrief niet heeft gebruikt ais bewijsmateriaal.

De reiden dat zij dat niet gedaan heeft, is opnieuw zeer eenvoudig: een leden van de Eiye sekte behoorden tot de politie. Met haar klacht zou zij niet veel verder geraken dan haar eigen doodvonnis te tekenen.

Verweerder meent, nochtans dat wel degelijk wordt opgetreden tegen deze sekte, en ook tegen andere sektes door de plaatselijke politie. Verweerder ziet echter over het hoofd dat het een en ander opgezet spel is, en dat het vaak om een corrupte manier van werken gaat.

Mocht verzoekster wel klacht ingediend hebben bij de politie, dan zou verweerder ongetwijfeld zich afvragen waarom verzoekster dit risico genomen had, gezien zij wist dat binnen de politie ook leden van

de Eiyé aanwezig waren. Verzoekster zou dan door verweerder afgerekend worden op het feit dat zij niet meer voorzorgsmaatregelen zou genomen hebben en dat zij omzichtig te werk gegaan was. Dat zij de brief niet bijgehouden heeft, is te wijten aan het feit dat zij onmiddellijk en paniek vertrokken is.”

Verzoeker brengt kritiek uit op de inhoud van de motivering, zodat de schending van de materiële motiveringsplicht wordt aangevoerd en het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

2.2. De Raad wijst er op dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag in beginsel bij de asielzoeker zelf rust. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging of voor het lijden van ernstige schade volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. De vrees van de verzoekende partij moet tevens gegrond zijn, dit wil zeggen dat zij niet alleen subjectief bij haar aanwezig moet zijn maar ook moet kunnen worden geobjectiveerd (RvS 22 april 2003, nr. 118.506; zie ook: P.H. KOOIJMANS, *Internationaal publiekrecht in vogelvlucht*, Kluwer, Deventer, 2000, 354). Er is slechts sprake van objectivering onder de drievoudige voorwaarde dat de feiten die aan de basis liggen van de vrees bewezen worden geacht, dat er een causaal verband bestaat tussen de feiten en de vrees voor vervolging en dat deze vrees op het ogenblik van het onderzoek nog actueel is (S. BODART, *La protection internationale des réfugiés en Belgique*, Brussel, Bruylant, 2008, 171-172).

2.3. Van een persoon die beweert vervolgd te worden in zijn land van herkomst en die de bescherming van de Conventie van Genève of de subsidiaire bescherming inroept, mag redelijkerwijze worden verwacht dat hij/zij bij zijn aankomst of kort daarna bij de autoriteiten van het onthaalland een asielaanvraag indient. Wat het gebrek aan bewijs en de geloofwaardigheid van het asielaanvraag betreft stelt artikel 57/7ter, d) van de vreemdelingenwet: « *De Commissaris-generaal kan, wanneer de asielzoeker een aantal van zijn verklaringen niet aantoont met stukken of andere bewijzen, de asielaanvraag geloofwaardig achten wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:*

d) de asielzoeker heeft zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;”

De Raad meent dat de door verzoeker aangehaalde redenen niet overtuigen.

Artikel 8, 1 van Richtlijn 2005/85/EG van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures in de lidstaten voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus bepaalt echter ook dat asielverzoeken niet mogen worden afgewezen louter op grond van het feit dat zij niet zo snel mogelijk zijn ingediend. Artikel 57/7ter van de vreemdelingenwet dient richtlijnconform geïnterpreteerd te worden en een laattijdige asielaanvraag zonder goede redenen is een van de elementen die de aannemelijkheid van een asielaanvraag ondermijnen.

Daar waar de verzoekende partij verwijst naar het feit dat zij nooit op de hoogte geweest is van het bestaan van de asielprocedure en zij nadat de relatie met de heer Van Putte verbroken werd op aanraden van haar raadsman twee maal een regularisatieaanvraag (artikel 9bis van de vreemdelingenwet) indiende overtuigt dit niet.

De verzoekende partij verbleef reeds meer dan twee jaar in België, werd na een controle door de politie op 13 april 2013 overgebracht naar een gesloten centrum en diende twee maanden later daags voor de geplande repatriëring een asielaanvraag in.

Verzoekster maakt niet aannemelijk dat zij niet op de hoogte was van het bestaan van een asielpcedure. Terecht stelt de bestreden beslissing: *“Op de vraag waarom u toen geen asiel vroeg, antwoordde u dat u niets wist over asiel; dat u na een tijdje vernam dat het bestond, maar dat u bang was om gerepatriëerd te worden omdat mensen u zeiden dat dat risico bestond wanneer u asiel zou vragen (gehoor CGVS, p. 7). Het overtuigt volstrekt niet dat – indien u werkelijk een vrees voor vervolging of een risico op het lijden van ernstige schade zou lopen bij terugkeer naar Nigeria – u zou hebben nagelaten om asiel te vragen omdat u mogelijks kon worden gerepatriëerd, vermits de keuze voor een illegaal verblijf toch een groter risico inhield op repatriëring.”*

Ook het feit dat zij een bepaalde tijd een relatie met een Belg had verklaart niet dat zij na het afbreken van deze relatie geen asielaanvraag indiende, maar tweemaal een regularisatieaanvraag.

Daarenboven stelt de bestreden beslissing terecht: *“Daarnaast kan ook worden opgemerkt dat u op 13 april 2013 in Antwerpen werd gecontroleerd en werd overgebracht naar een gesloten centrum omwille van illegaal verblijf in België. Pas 2 maanden later, op 13 juni 2013, een dag voor uw voorziene repatriëring naar Nigeria, diende u een asielaanvraag in (zie administratief verslag vreemdelingencontrole en bijlage 39bis). Deze vaststelling wijst erop dat u de asielpcedure misbruikt om repatriëring te vermijden en laat ook toe om uw nood aan internationale bescherming in vraag te stellen.”* De Raad schaaft zich achter deze motieven.

Wat de vage kennis van verzoekster betreft over de Eiyé cultus betreft is het inderdaad mogelijk dat een marginaal lid zoals verzoekster niet veel zou weten rekening houdend met het clandestiene karakter van de cultus. Dit neemt niet weg dat de overige verklaringen van verzoekster niet overtuigen zoals de bestreden beslissing stelt: *“Verder stelde u dat een lid van de cultus u vertelde over hoe uw vriend met een revolver werd vermoord, maar u kon vreemd genoeg niet preciseren wie uw vriend vermoordde (gehoor CGVS, p. 14), noch waar hij werd vermoord (gehoor CGVS, p. 14). Indien een lid van de cultus u werkelijk zou vertellen over de moord op uw vriend, zou men toch verwachten dat de eerste vraag die u hierover zou stellen deze zou zijn naar de naam van de dader.*

Verder beweerde u dat u na de dood van uw vriend gedurende 6 maanden onderdook in Ogun State, maar niettemin na 6 maanden terugkeerde naar Lagos, dat u voordien verlaten had omwille van de aanwezigheid van leden van de Eiyé cultus, ‘omdat u het beu was om binnen te zitten in Ogun State’ (gehoor CGVS p. 15-16). Van iemand die werkelijk een vrees heeft om door leden van de Eiyé cultus te worden omgebracht, zoals u zegt (vragenlijst CGVS, dd. 21 juni 2013 pt. 5), zou men toch verwachten dat zij niet meer zou terugkeren naar de plaats waar het risico bestond dat de leden van de cultus haar zouden zoeken en ombrengen, te meer omdat u verklaarde dat ze u in Ogun State klaarblijkelijk niet waren komen zoeken (gehoor CGVS, p. 15). Uw verantwoording ‘dat u het beu was om binnen te zitten’, verantwoordt nog niet dat u meteen zou zijn teruggekeerd naar Lagos, zijnde de plaats waar zich precies de problemen met de Eiyé cultus hadden voorgedaan.

U verklaarde verder dat u een brief ontving van de Eiyé cultus waarin u werd bedreigd (gehoor CGVS, p. 15). Het is echter niet aannemelijk dat leden van de Eiyé cultus u een dergelijke brief zouden sturen en u zodoende zouden waarschuwen en de gelegenheid zouden geven om onder te duiken, indien het werkelijk hun intentie was om u om te brengen.”

Waar de verzoekende partij stelt: *“Tot slot verwijt verweerder verzoekster dat zij geen klacht heeft ingediend bij de politie en daartoe de dreigbrief niet heeft gebruikt als bewijsmateriaal.*

De reden dat zij dat niet gedaan heeft, is opnieuw zeer eenvoudig: een leden van de Eiyé sekte behoorden tot de politie. Met haar klacht zou zij niet veel verder geraken dan haar eigen doodvonnis te tekenen.” herhaalt de verzoekende partij eerder tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal gegeven verklaringen en ontkent zij de motieven van de bestreden beslissing. Het louter herhalen van de asielmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissing te ontcrachten. Het komt aan de verzoekende partij toe om de motieven van de bestreden beslissing met concrete argumenten in een ander daglicht te stellen. Daar waar de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing herhaalt en ontkent kan de Raad afleiden dat zij het niet eens is met de bestreden beslissing, maar dit is geen weerlegging van deze motieven en ook geen dienstig verweer. De Raad schaaft zich achter dit motief.

Waar de verzoekende partij stelt: *“Verweerder meent, nochtans dat wel degelijk wordt opgetreden tegen deze sekte, en ook tegen andere sektes door de plaatselijke politie. Verweerder ziet echter over het hoofd dat het een en ander opgezet spel is, en dat het vaak om een corrupte manier van werken gaat.”* stelt de Raad vast dat dit een loutere bewering betreft die geen steun vindt in het rechtsplegingsdossier.

Waar de verzoekende partij stelt: *“Mocht verzoekster wel klacht ingediend hebben bij de politie, dan zou verweerder ongetwijfeld zich afvragen waarom verzoekster dit risico genomen had, gezien zij wist dat binnen de politie ook leden van de Eijde aanwezig waren. Verzoekster zou dan door verweerder afgerekend worden op het feit dat zij niet meer voorzorgsmaatregelen zou genomen hebben en dat zij omzichtig te werk gegaan was.”* vindt dit geen steun in het rechtsplegingsdossier en is dit geen weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij heeft haar asielrelaas niet aannemelijk kunnen maken. Dienvolgens kan er evenmin geloof worden gehecht aan de aangehaalde vrees voor vervolging overeenkomstig de criteria van het vluchtelingenverdrag waardoor zij zich zodoende ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van haar relaas teneinde aannemelijk te maken dat zij in geval van een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 2 en 3 van het EVRM dient het volgende te worden opgemerkt. De schending van de artikelen 2 en 3 EVRM kan niet dienstig aangevoerd worden in het kader van een beroep tegen een beslissing waarbij, zonder een terugleidingsmaatregel te nemen, uitsluitend over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus uitspraak wordt gedaan.

Daarenboven stemt Artikel 3 EVRM inhoudelijk overeen met artikel 48/4, §2, b) van de vreemdelingenwet. Aldus wordt getoetst of in hoofde van verzoeker een reëel risico op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing voorhanden is (cf. HvJ C-465/07, Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie, 2009, <http://curia.europa.eu>). Verzoeker toont niet aan dat artikel 3 van het EVRM ruimer is dan artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Derhalve kan worden verwezen naar hetgeen desbetreffend in dit arrest wordt gesteld.

De verzoekende partij brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in haar land van herkomst sprake is van ernstige bedreiging van het leven of de persoon van burgers als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Er zijn geen elementen in het rechtsplegingsdossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Er zijn geen redenen voorhanden om de bestreden beslissing te vernietigen en aanvullende onderzoeksmaatregelen te bevelen op grond van artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien augustus tweeduizend dertien door:

dhr. G. de MOFFARTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. VALGAERTS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. VALGAERTS

G. de MOFFARTS